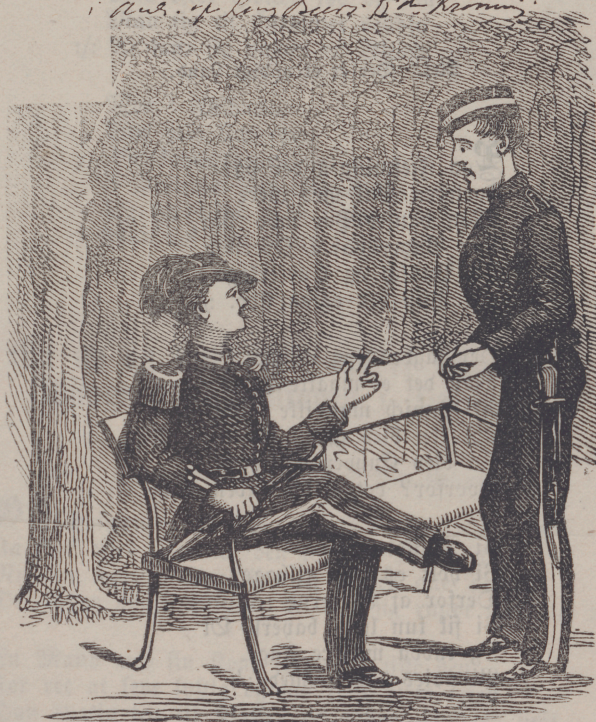

En ny og fornøielig
Vise
om
Militærballet paa Fæstningen.

i Aarb. af Kong Oscar. D. 1. Kæmpe.

Christiania.

Trykt og tilkjøbt hos H. E. Larsen,

Dove Slotsgade No. 16.

1873

V box 13:364

876012416

Mel. Der er et yndigt Land.

Paa Fæstningen der var
Forleden Bal med mere
:/: Man danset Par mod Par, :/:
Der Bajer var i Overflod
Og Punsch og Bortertage
:/: Og Bisp der ogsaa stod. :/:

Der sagdes dog iblandt,
(Men det ei maatte høres),
:/: At Punsch man ikke fandt :/:
Thi den blev gjemt til næste Dag,
Da blev Enhver trakteret,
:/: Hvorfor? det er en anden Sag. :/:

Vi Musfetererne
Vi holt os pent tilbage
:/: Derfor af Netterne :/:
Vi fik kun libet bayersk Øl
Og endda mindre Rage.
:/: Vi nøies dog dermed :/:

Og derfor ogsaa vi
Paa næste Dags Parade
:/: For Tømmermænd var fri :/:
Vi mødte frem saa rasst og kjæft
Med stolt opløstet Pand,
:/: Mens andre gif rejekt. :/:

Der ogsaa Damer var
Af allerførste Klasse
:/: Som Christiania har. :/:
De valset som de kunde bedst
Indtil den lyse Morgen
:/: Da Elskov var til Rest. :/:

Da Sol i Østen var,
Man fandt omkring paa Bolden
:/: Saamangt et søvnt Par. :/:
Men efter Hvilen sød og sund
Man sig til Hjemmet vendte
:/: At tage sig paanth en Blund. :/:

Men i Aviserne
Den hele Uge efter
:/: Bortkommesagerne :/:
I spaltevis blev efterført,
Og deraf kan man sjiønne,
:/: Man der har rigtig spøgt. :/:

En ny og smuk Bise om et Egtepars Udflugt til Udstillingen i Drammen.

Mel. Jeg vandred ved Søen en stille Aftenstund.

Ⓜ Drammen, o Drammen! det er en herlig By,
Ia Nar efter andet er den kommet høit i Ny,
:/: Nu har man jo Udstilling og næsten alle Ting,
Det koster nogle Skilling at bese sig rundt omkring. :/:

En Mand med sin Kone forleden reiste hen
For ret at leve lystig og saa reise hjem igjen,
:/: Han dygtig tog til Blasten og aabnet Pungen høit,
Men dette likte Konen ei, hun sagde: det var drøit. :/:

Men Dagen derefter, hun vidste ei hvordan,
Hun tog sig til at græde og sagde til sin Mand:
:/: Min Ven, Du ødler Penge; — jeg nu dig bede vil
Lad mig nu og forsøge, — og giv Din Pung dertil :/:

Dg Manden, som albrig sin Kone sa' imod,
Fjer da hun med Taarer i sine Dine stod;
:/: Han smukt fremrakte Pungen og Konen gif afsted,
Hun vilde dog saa gjerne ham se at følge med :/:

Først Udstillingsbygningen vilde hun bese,
Der var vist nok at kjøbe, og Pungen — en, to, tre
:/: Var tom, og der de stode og saa sig nu omkring
Det var, som for Dem begge, at alt gif rundt i Ring. :/:

Fortvilet de begge omsider til sig kom,
De syntes at paa Tiden det var at vende om;
:/: De kunde sig ei trøste; thi hjem de maatte flux
Dg Konen var utrøstelig for alt sit kjøbte Flux. :/:

Saa kom nu min Kone, Du maa forstaa mig ret,
Med Drammensbanens Heste der fare vi saa let,
:/: Vi maa til Hovedstaden, og det i denne Kveld,
Der man paa selve Gaden seer meget bedre Stel. :/:

Med Banen vi tog og vi kom til vores Hjem,
Lidt sent paa Kvelden blev det, men dog vi naade frem,
:/: Da sagde Konen kjærlig: Vi Intet har til Rest!
I Drammen er det herligt, men hjemme er det bedst. :/:

O Drammen, o, Drammen! Du Humbugmagerby!
Jeg kan ei andet sige end fy og atter fy!
:/: Til Dig ei mer jeg kommer, stol derpaa Du kun trygt,
Ihi dertil Din Udstilling mig behandlet altfor stygt. :/: